

er muligt, idet jeg i ham ser det bedste Udtryk for Forhandlingspolitiken, uden at jeg for Resten er blind for adskillige betydelige Feil, han er i Besiddelse af. Det ærede Medlem fra Vangeland talte imidlertid noget om mine profetiske og naive Egenskaber og saa min Sver for at være moralsk Begejnd, det er navnlig det Sidste, jeg gjerne vil sige to Ord om. Det Første, det Profetiske og det Naive, tror jeg egentlig ikke er foranlediget ved, hvad jeg har sagt i Dag, men hænger sammen med andre Ting. Vi mødes jo imidlertid andre Steder og kunne saa komme til at forhandle de Spørgsmaal med hinanden. Men hvad nu dette Sidste angaar, at jeg her i Salen vil spille moralsk Lærer for Thinget, saa gjentog jeg dog egentlig blot et moralsk Udtryk, som det ærede Medlem jo netop selv havde brugt om Politik, han er altsaa ogsaa en moralsk Begejnd her. Naar han vil stille sig som denne ganstke særlig rationelle Statsmand, ja, saa skal jeg være overordentlig glad ved omsider at se ham krybe ud af Puppen som Statsmand, men jeg tvivler om, at det vil ske. Jeg har fulgt ham paa hans Bei i lang Tid, og jeg skal gjøre ham den Indrømmelse, at han var tidligere inde paa Forhandlingspolitiken end jeg, han var maaske endogsaa en af Forhandlingspolitikkens Fædre — jeg veed det ikke rigtig, men hvis saa er, lykønsker jeg ham. Men jeg vil sige, at, efterat jeg har sluttet mig til Forhandlingspolitiken, idet jeg saae, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), som jeg personlig havde saa megen Sympathi for den Gang, en Sympathi, der ikke helt er uddød endnu til Trods for, hvad der ellers kan være mellem os, førte os ind paa en Politikk, som forekom mig høist uheldig — lad mig bruge det Udtryk, saa sluttede jeg mig til . . .

Formanden (Høgsbro): Maa jeg bede det ærede Medlem erindre, at det er for en kort Bemærkning, han har Ordet.

Ringel: Jeg kan berolige den ærede Formands Nervøsitet, jeg er strax færdig.

Formanden (Høgsbro): Jeg er ikke nervøs.

Ringel: Men altsaa, hvis man vil være saa venlig at sammenligne min ubetydelige Deltagelse i Politikk med Statsmandens her overfor, saa vil jeg dog sige, at jeg tror, at man vil finde, at min Bane gaar mere lige indenfor Forhandlingspolitiken uden Bugten og Svingen, end hans

gjør, og dette skalde saa være mit sidste Ord i denne Sag.

Krigsministeren (Wahnsøn): Jeg skal ikke indlade mig paa nogen lang Forhandling med det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen). Han og jeg staa paa saa forskellige Standpunkter i denne Sag, at det ikke vil føre til Noget. Naar han mener, at hvis det kom til almindelig Folkeafstemning her i Landet, saa vilde der kun være et lille Mindretal, der stemte for, at vi skalde forsvare os ad militær Bei — oprigtig talt kjender jeg ikke nogen anden Bei at forsvare sig paa — saa tror jeg ikke, det er rigtigt. Jeg har nemlig den Overbevisning, at ved en saadan Folkeafstemning vilde et stort Flertal stemme for, at man forsvarede sig i Krig, hvis man blev angrebet. Det kan jo imidlertid ikke nytte at disputere derom, vi have forskellige Meninger, og hvis jeg ikke havde min, saa stod jeg selvfølgelig ikke her og traf heller ikke de Forberedelser, som det ærede Medlem antydede, men hvorom han iøvrigt var ganstke forkeert underrettet. Naar han nemlig mente, at der allerede var kjøbt Maskiner og antaget Entreprenører, saa er det fuldstændig forkeert. Der er ikke anvendt en Dre, man er ikke engageret eller forpligtet med en Dre. Hvad der derimod er gjort, er Forarbejder og Undersøgelser. Krigsdagen forlanger Overslag, og hvad der er gjort, har altsaa været nødvendigt for Sagen, selv om Bevillingen ikke gives. Paa samme Maade har man ogsaa baaret sig ad i andre Henseender, man har forhørt sig om, hvor man kunde faae Tømmer, og hvor man kunde faae Sten og Lignende. Jeg tror, det vilde have været usforsvarligt af en Krigsminister, om han ikke havde gjort det, naar han har den Overbevisning om Nødvendigheden af, at dette Arbejde fremmes saa hurtigt som muligt, som jeg har. Derfor kan det ærede Medlem være ganstke rolig, der vil ikke her i Anledning af de Forberedelser, der ere gjorte, kunne blive Tale om nødvendige Bevillinger for ikke at komme ind paa Kontraktbrud, saaledes som der var i sin Tid med Hensyn til den Kruppske Fabrik, det var formodentlig det, han hentydede til. Der er Intet gjort i saa Henseende, som kan give ham Anledning til Frygt, saa hvis der ikke er Andet i Veien, kan det ærede Medlem godt stemme for Overgangen til anden Behandling.

Clausen: Jeg vil blot sige, at hvis jeg ikke allerede var beløvet paa at ville stemme for Sagens Overgang til anden